

Sygn. akt IV U 4/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 marca 2015r. w S.

odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 listopada 2013 r. Nr(...)

w sprawie E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje E. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 23 października 2013r.

Sygn. akt IV U 4/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.11.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił E. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz art. 3 pkt 1, 2, 3 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.), ponieważ wnioskodawczyni nie wykazała co najmniej 35 lat okresów uprawniających do emerytury.

Od decyzji tej odwołanie złożyła E. B., która wnosiła o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Odwołująca się wnosiła o zaliczenie do okresu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 03.08.1976 r. do 23.09.1979 r., argumentując, iż w wymienionym okresie pomagała rodzicom po zajęciach szkolnych przez kilka godzin dziennie i wymiar czasu pracy wynosił co najmniej 1/2 etatu w skali miesięcznej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powtarzając wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona E. B. ur. (...) złożyła dnia 22.10.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych świadectw pracy pozwany ZUS przyjął, że do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy ubezpieczona wykazała 32 lata, 11 miesięcy i 6 dni. Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16. roku życia, tj. od 03.08.1976 r. do 23.09.1979 r., ponieważ w okresie tym ubezpieczona uczyła się w szkole średniej w miejscowości oddalonej o 40 km od miejsca zamieszkania. Czas dojazdu do szkoły i powrotu nie pozwalał wnioskodawczyni na stałą pracę w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze 1/2 etatu. Doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków, zwyczajowo wymaganych od dzieci rolnika, nie jest uważana za stałą pracę i w związku z tym nie podlega zaliczeniu do stażu emerytalnego. W związku z tym pozwany ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 22.11.2013 r. odmówił ubezpieczonej przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia (k. 50 akt ZUS).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd ustalił, iż ubezpieczona E. B. zamieszkiwała wraz z rodzicami we wsi M., gdzie jej rodzice posiadali gospodarstwo rolne o powierzchni 6,69 ha (k. 10 v. akt sprawy). Było to gospodarstwo ogólnotowarowe. Rodzice jej utrzymywali się z pracy w rolnictwie. Hodowali inwentarz w postaci trzody chlewnej, koni, kilku krów i drobiu. E. B. uczyła się w Technikum (...) w S., oddalonym od wsi M. o ok. 40 km. Ubezpieczona uczyła się w systemie dziennym i codziennie dojeżdżała do szkoły. Dojazdy odbywały się dwoma autobusami w jedną stronę. Z zajęć szkolnych E. B. wracała do miejsca zamieszkania pomiędzy godziną 15 a 16. Wkrótce po powrocie przystępowała do pracy przy obrządki inwentarza, tj. parowała ziemniaki dla trzody chlewnej, przeczepiała krowy na pastwisku, kroїła buraki pastewne dla krów. W okresach wiosenno-letnich oraz na jesieni pomagała rodzicom przy pracach polowych, tj. przy pielieniu ziemniaków, przy młóceniu zboża (k. 16-17 zeznania świadków T. R. i Z. M.). Rodzice ubezpieczonej uprawiali duże arealy ziemniaków i w okresie wiosennym dużą ilość czasu poświęcała na przebieranie ziemniaków przechowywanych w kopcach. Każdego dnia prace w gospodarstwie rolnym zabierały jej ok. 3-4 godziny dziennie, a w czasie prac polowych o wiele dłużej, tj. latem nawet do 10 godzin dziennie. Ubezpieczona nie miała rodzeństwa.

Zdaniem Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy z zeznań ubezpieczonej i świadków, którzy mieszkali po sąsiedzku, pozwala na ustalenie, iż pomoc w pracach w gospodarstwie rolnym rodziców przez ubezpieczoną miała charakter stały i systematyczny. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, gdyż były przekonywujące i wzajemnie się uzupełniały. Na podstawie tych ustaleń można przyjąć, iż średnio pracowała ubezpieczona 4 godziny dziennie i ilość godzin poświęconych każdego dnia wynikała z aktualnych potrzeb gospodarstwa i pory roku. Dlatego też Sąd uznał, iż wymiar czasu pracy ubezpieczonej od ukończenia 16. roku życia odpowiadał połowie wymiaru pracowniczego czasu pracy. Z tych względów Sąd przyjął, iż sporny okres pracy w gospodarstwie rolnym podlega zaliczeniu do stażu emerytalnego w myśl art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227). Tym samym ubezpieczona po doliczeniu tego okresu osiągnęła wymagany próg 35 lat stażu emerytalnego wynikający z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczenia przedemerytalnych.

Bezsporne jest, iż spełniła ona pozostałe warunki do nabycia prawa do wnioskowanego świadczenia, określone w powołanym przepisie.

Z tych względów Sąd przyznał E. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego od daty złożenia wniosku o to świadczenie.

Powyższe Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc.